

2026/1099

18.5.2026

DECYZJA RADY (UE) 2026/1099

z dnia 27 kwietnia 2026 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków („konwencja pekińska o sądowej sprzedaży statków”)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. b) i c), w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków (zwana dalej „konwencją pekińską o sądowej sprzedaży statków” lub „konwencją”) została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 7 grudnia 2022 r.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2024/414 ⁽²⁾ w dniu 14 marca 2024 r. konwencja została podpisana w imieniu Unii w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres jej wyłącznej kompetencji, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (3) Konwencja jest pierwszym instrumentem międzynarodowym, który ustanawia zharmonizowany system nadawania sądowej sprzedaży międzynarodowego skutku, przy jednoczesnym zachowaniu prawa krajowego regulującego procedurę sądowej sprzedaży i okoliczności, w których sądowa sprzedaż oznacza przyznanie niepodlegającego zaskarżeniu tytułu prawnego. Przyczynia się ona do wzmocnienia istniejących międzynarodowych ram prawnych dotyczących żeglugi i nawigacji oraz wnosi użyteczny wkład w rozwój harmonijnych międzynarodowych relacji gospodarczych. Poprzez zapewnienie pewności prawa co do tytułu prawnego, który nabywca uzyskuje do statku poruszającego się w żegludze międzynarodowej, konwencja ma na celu maksymalizację ceny rynkowej statku oraz wpływów dostępnych do podziału między wierzycieli, a także promowanie handlu międzynarodowego. W związku z tym należy jak najszybciej rozpocząć stosowanie konwencji.
- (4) Dzięki stworzeniu jednolitego systemu na potrzeby skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków zawarcie konwencji w imieniu Unii przyczyni się do zapewnienia na poziomie międzynarodowym i europejskim pewności i przewidywalności prawa, które należą do głównych celów Unii i mają być realizowane w jej działaniach zgodnie z art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (5) Unia rozwija współpracę sądową w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i decyzji w sprawach pozasądowych. W związku z tym prawodawca Unii przyjął między innymi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽³⁾ oraz (UE) 2020/1784 ⁽⁴⁾. Unia ma zatem wyłączną kompetencję w sprawach objętych tymi rozporządzeniami, natomiast pozostałe sprawy objęte konwencją nie wchodzą w zakres tej kompetencji.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 26 marca 2026 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2024/414 z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków, przyjętej w dniu 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku (Dz.U. L, 2024/414, 29.1.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/414/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) (Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1784/oj>).

- (6) Unia powinna stać się stroną konwencji tylko w odniesieniu do spraw należących do wyłącznej kompetencji Unii, a mianowicie w takim zakresie, w jakim odpowiednie postanowienia konwencji mogą wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres. Unia ma obecnie wyłączną kompetencję w odniesieniu do niektórych postanowień konwencji dotyczących spraw związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych, wyszczególnionych w dołączonym oświadczeniu określającym kompetencje Unii, a państwa członkowskie zachowują swoje kompetencje w zakresie, w jakim konwencja nie wpływa na wspólne zasady lub nie zmienia ich zakresu. Przystąpienie Unii do konwencji w odniesieniu do spraw należących do jej wyłącznej kompetencji pozostaje bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w zakresie ratyfikacji konwencji w odniesieniu do spraw należących do ich kompetencji krajowych.
- (7) Konwencja przewiduje, że regionalna organizacja integracji gospodarczej składa oświadczenie określające sprawy regulowane przez tę konwencję, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Konwencja przewiduje również, że oświadczenie to składa się w chwili podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia. W momencie podpisania Unia złożyła oświadczenie, w którym określiła swoje kompetencje w sprawach regulowanych przez konwencję.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (10) Konwencja i dołączone oświadczenie określające kompetencje Unii powinny zostać zatwierdzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków (zwaną dalej „konwencją”) zostaje niniejszym zatwierdzona.

Tekst konwencji dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Dołączone oświadczenie określające kompetencje Unii zostaje niniejszym zatwierdzone zgodnie z art. 20 ust. 1 konwencji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 kwietnia 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

M. PANAYIOTOU

⁽⁵⁾ Data wejścia w życie konwencji zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK

Oświadczenie na podstawie art. 18 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków („konwencja pekińska o sądowej sprzedaży statków”), przyjętej w dniu 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, określające kompetencje Unii Europejskiej w sprawach regulowanych tą konwencją, w odniesieniu do których państwa członkowskie przekazały Unii Europejskiej swoje kompetencje

Art. 18 ust. 1 konwencji pekińskiej w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków (zwanej dalej „konwencją”) przewiduje, że konwencję może podpisać regionalna organizacja integracji gospodarczej złożona z suwerennych państw i posiadająca kompetencje w zakresie określonych spraw uregulowanych w konwencji. Art. 18 ust. 2. konwencja przewiduje, że regionalna organizacja integracji gospodarczej składa oświadczenie określające sprawy regulowane przez tę konwencję, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Unia Europejska podjęła decyzję o zawarciu konwencji, w związku z czym niniejszym ponownie składa oświadczenie, które złożyła w momencie jej podpisania w dniu 14 marca 2024 r.

W zakresie, w jakim mogą one wpływać na wspólne zasady lub zmieniać zakres aktów prawnych, o których mowa w lit. a) i b), sprawy uregulowane postanowieniami konwencji, w odniesieniu do których państwa członkowskie Unii Europejskiej przekazały kompetencje i w odniesieniu do których Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w rozumieniu art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, są następujące:

- a) art. 9 konwencji („Jurysdykcja w zakresie nieważnienia sprzedaży sądowej i zawieszenia jej skutków”) w odniesieniu do przepisów dotyczących jurysdykcji w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 351 z 20.12.2012, s. 1); oraz
- b) art. 4 konwencji („Zawiadomienie o sądowej sprzedaży”) w odniesieniu do przepisów dotyczących doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych (doręczanie dokumentów) w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 405 z 2.12.2020, s. 40).

Kompetencje Unii Europejskiej wynikające z Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE mogą podlegać, ze swej natury, ciągłym zmianom. W ramach Traktatów właściwe instytucje mogą podejmować decyzje określające zakres kompetencji Unii Europejskiej. W związku z tym Unia Europejska zastrzega sobie prawo dokonywania odpowiednich zmian w niniejszym oświadczeniu, przy czym żadna z takich zmian nie będzie stanowić warunku wykonywania posiadanych przez nią kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych w konwencji.

Unia niniejszym wskazuje, że konwencję stosuje się, w odniesieniu do kompetencji Unii, do terytoriów państw członkowskich, do których mają zastosowanie TUE i TFUE na podstawie art. 52 TUE i na warunkach określonych między innymi w art. 355 TFUE.